

CRÍTICA DE TEATRE

El malson de la bellesa

El Teatre de Ponent

'El lleig', de Marius Von Mayenburg. De la companyia Sala Trono. Teatre Ponent de Granollers. Dissabte, 23 de maig.

Granollers

Josep Barbany

Fins quin punt és important la bellesa? Algú considerat lleig està condemnat al fracàs? Què passaria si, de cop, tots fóssim guapos? Quin valor tindria llavors el nostre aspecte exterior? Fins a quin punt ens canvia el caràcter la manera com ens veuen els altres? Preguntes tan profundes podrien obrir un interminable debat, però a *El lleig*, de Marius Von Mayenburg (jove dramaturg alemany pràcticament desconegut a casa nostra) esdevenen una divertida crítica, directa i contundent, capaç de fer-nos riure i reflexionar alhora. *El lleig* és la primera producció de la sala Trono de Tarragona, i es va poder veure aquest cap de setmana al Teatre de Ponent de Granollers.

Fidel a l'estructura dramàtica original, pensada com un joc teatral on l'escenografia i el vestuari són pràcticament inexistents i on el paper dels actors és crucial, Juan Carlos Martel ha aconseguit fer d'*El lleig* una peça de ritme trepidant

El muntatge és una peça de ritme trepidant

on tot encaixa a la perfecció. El repartiment (Joan Negrié, Oriol Grau, Neus Umbert i Pep Muñoz) està a l'alçada de la peça, i el seu fresc i divertit joc a l'escenari connecta amb el públic des del primer moment.

L'únic decorat, simpàtic i estranyament lleig, el formen unes espatlleres que obliguen els actors a moure's com en una classe de gimnàstica (quan un personatge no és a escena es penja, quiet i en silenci, de les barres de fusta). Vestits amb el

mateix uniforme, fins i tot les mateixes sabates, l'únic que permet diferenciar els personatges és la seva interpretació i el que diuen, i malgrat aquests ràpids canvis, la història, una mena de gag allargassat, se segueix sense dificultat gràcies al gran treball gestual dels actors, que canvien de registre amb habilitat i rapidesa.

Juganer, intel·ligent, Von Mayenburg parla a *El lleig* de la subjectivitat de l'aspecte físic, al qual ens rendim sense gairebé adonar-nos,

però en canvi cap dels actors pateix cap canvi físic visible en cap moment de la funció; son els espectadors els qui, a partir de les reaccions i decisions dels personatges, extremes, absurdes i irracionals, esdevenen conscients d'aquests canvis. I és precisament aquest joc, aquesta màgia que ens fa creure uns canvis inexistents, la que ens fa conscients que només veiem el que volem veure. Estem segurs que no donem massa importància al nostre aspecte?

Tres centres participen a la Mostra de Tallers de Teatre als Instituts

Granollers

Aquest dilluns s'inaugura la Mostra de Teatre als Instituts del Vallès Oriental, amb la participació del Celestí Bellera, l'Escola de Treball i l'Antoni Cumella. El certamen és organitzat per l'Àrea de Cultura de la Diputació de Barcelona amb el suport de l'Ajuntament de Granollers. La mostra pren el relleu a la que havia promogut fa anys la Caixa i, el curs passat, en l'àmbit local, el mateix ajuntament. El taller de teatre és una activitat formativa adreçada als alumnes dels centres d'ensenyament secundari, la finalitat de la qual és potenciar la formació integral dels participants, desenvolupar la seva capacitat expressiva i sensibilitat artística. Les sessions són impartides per llicenciats d'art dramàtic i experts en pedagogia teatral. Els alumnes fan tres hores de taller setmanals, i els grups oscil·len entre els 12 i els 18 participants.

L'Escola de Música de la Llagosta celebra els 25 anys

La Llagosta

L'Escola de Música de la Llagosta ha celebrat els seus 25 anys amb un concert al Centre Cultural en què han participat alumnes i professors del centre. Més de 700 alumnes han passat per l'escola en aquests 25 anys.

Jordi Julià guanya el premi dels 150 anys dels Jocs Florals de Barcelona

El poeta de Sant Celoni es va emportar el guardó amb 'Amor constant'

Sant Celoni

EL 9 NOU

El poeta Jordi Julià, de Sant Celoni, amb el poema *Amor constant*, ha guanyat el Premi Extraordinari dels 150 anys de Jocs Florals de Barcelona, que es dona a un poema inspirat en el lema tradicional dels Jocs, "Fe, pàtria i amor". El premi està dotat amb 1.500 euros i la publicació del poema al llibre dels Jocs Florals de Barcelona del 2009. El jurat era format per tres mestres en Gai Saber: Jordi Pàmias, Màrius Sampere i Olga Xirinacs.

El poema de Julià té 112 versos polimètrics dividits en 14 estrofes encadenades de rima assonant que s'inscriu en

El poeta Jordi Julià

el gènere clàssic de l'epístola i, més concretament, en el de les heroides. Són uns poemes que dones enamorades adre-

cen al seu amant absent. En aquest cas parla una dona al seu amant, que l'ha abandonat per la Desconeguda (d'aquí el títol, que cita un famós vers de Quevedo).

El premi dels Jocs Florals de Barcelona d'aquest any ha estat per al poemari *Triacanat*. El poeta de Sant Celoni ja havia guanyat els Jocs Florals de Barcelona l'any 2005 amb *Hiverns suaus*. Julià ha guanyat altres guardons com el Premi Octubre de Poesia 2007, *Principi de plaer*, o el Premi Mallorca 2008, *Planisferi lunar*. Ara acaba de publicar el volum *Un lleu plugim. Antologia de poesia nord-americana hipermoderna*, guanyador del premi de poesia Vila Martorell 2008.

Teatre i dansa de joves al Centre Cultural

Granollers

El Centre Cultural de Granollers va acollir, dissabte a la tarda, la primera edició de Treansa, una mostra de teatre i dansa jove de Granollers, organitzada pel Gra. Hi van actuar grups dels IES Cumella, Celestí Bellera i EMT, dels veïns del Congost i altres de Lliçà, que van oferir muntatges variats.

Dilluns, 25 de maig de 2009